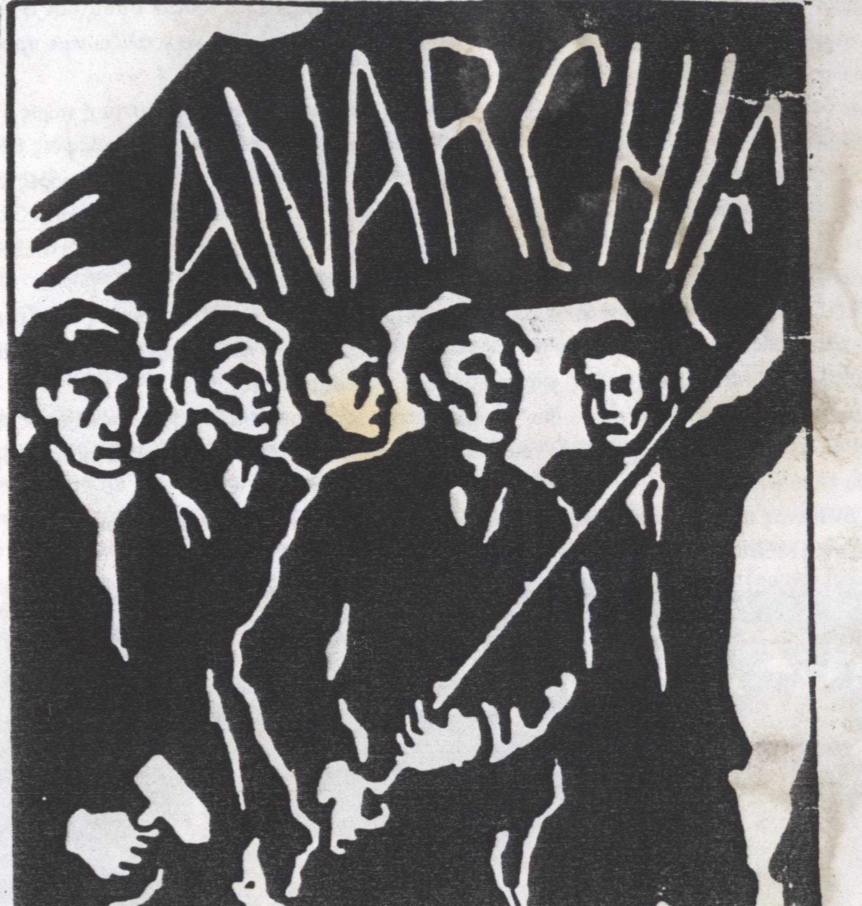

"Όσο κράτος και αφεντικά υπάρχουν και συνεχίζουν την καταστροφική τους δράση, οι βίαιοι εξεγερτικοί αγώνες θα δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την κοινωνική απελευθέρωση."

"ΙΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ"

"ΟΥΤΕ ΔΟΥΛΟΙ, ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΙ Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ"

<<ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ>>

Το αγκάθι

ΚΑΛΑΜΑΤΑ - ΜΑΗΣ '95 ΤΕΥΧΟΣ 1

1 ΜΑΗ 1886 "ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ"

8 ΜΑΗ 1934 "ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ".

ΜΑΗΣ "68" "ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΜΑΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Συντροφοι /ισσες , ονειροπολοι , εξτρεμιστες , εξεγερμενοι και ο,τι αλλο...

Ολοι προσπαθουμε να αντισταθουμε στις κινησεις διαφορων , – μπατσοι , ΜΜΕ , ασφαλιτες , πολιτικοι ,– που προσπαθουν να βαλουν το χωρο μας σε τελμα και να μας πεισουν οτι οι αγωνες και η ιδεολογια μας αποτελουν μια ουτοπια.....

Η Αναρχια δεν ειναι συνωνυμο της βαρβαροτητας... οπως πολλοι νομιζουν , γιατι ετσι τους βολευει . Ειναι η ανωτατη εκφραση της ταξης στην κοινωνια , οπου η διακυβερνηση των ανθρωπων γινεται απο τους ιδιους τους εαυτους τους , διχως να υπαρχει η ενδιαμεση δομη , το κρατος , δηλαδη .

Η εκδοση αυτου του εντυπου , δεν ειναι μια κινηση συντηρησης !!. Ειναι αυτο που , κατα τη γνωμη μας , χρειαζοταν και χρειαζεται : μια κινηση επιθετικη !!! Σε αυτη μας την προσπαθεια , θα πρεπει να ομολογησουμε πως θα βοηθηθουμε , η ακομα θα αντιγραψουμε απο αλλα εντυπα , οχι μονο λογω ελλειψης πειρας αλλα και γιατι στο διεθνες αντι–εξουσιαστικο κινημα υπαρχουν πολλα εντυπα με αναλογα αρθρα που πρεπει να αναδημοσιευονται....

Ελπιζουμε να βρουμε αληθινους υποστηρικτες σε αυτη μας την προσπαθεια , ωστε να διαμορφωθει το καταλληλο αναρχικο πνευμα στον αντιστοιχο χωρο της Καλαματας !! Ειμαστε σιγουροι πως το ΑΓΚΑΘΙ θα αποτελεσει ενα μικρο εναρκτηριο βημα στο δρομο του τοπικου αντι–εξουσιαστικου αγωνα.!!!..

Τα λεμε..........

ΝΕΟΠΛΟΥΤΟΣ

1 ΜΑΗ 1886

Το 1884 η ομοσπονδία εργατικών και συνδικαλιστικών σωματείων
του Καναδά και των Η.Π.Α, αποφάσισε διά μέσω των γενικών
συνελεύσεων των εργαζομένων ότι απο την 1η Μαίου του 1886 θα
ίσχυε το οχτάωρο. Το κράτος και οι εργοδότες κινήθηκαν αμέσως
εναντίον αυτής της απόφασης, ενώ η κοινωνική αναταραχή έπαιρνε
όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις όσο πλησίαζε η ημερομηνία. Στα
συνδικάτα υπήρχε ήδη μεγάλη συμμετοχή απο τους Αναρχικούς,ενώ
οι Αναρχικές αντιλήψεις γνώριζαν συνεχώς αυξανόμενη απήχηση.
Τον ΄Αυγουστο του 1885 το κεντρικό εργατικό συνδικάτο-το με-
γαλύτερο της Αμερικής- μετά απο εισήγηση του Αναρχικού Αύγου-
στου Σπάις υιοθέτησε τη παρακάτω απόφαση:" **Αποφασή μας είναι**
να κάνουμε έκκληση στη τάξη των μισθωτών να πάρει τα όπλα
για να προβάλλει στους εκμεταλλευτές της το μοναδικό επιχεί-
ρημα που μπορεί να θεωρηθεί αποτελεσματικό: ΤΗ ΒΙΑ. Μολονότι
περιμένουμε ελάχιστα απο την καθιέρωση του οχταώρου, υποσχόμα-
στε με πίστη να βοηθήσουμε τ΄αδέλφια μας που βρίσκονται σε δύ-
σκολη θέση σ΄αυτή τη ταξική πάλη με όλα τα μέσα και τη δύναμη
που διαθέτουμε εφ΄όσον κι αυτά θα συνεχίζουν να διατηρούν ένα
ανοιχτό και αποφασιστικό μέτωπο ενάντια στους κοινούς μας κα-
ταπιεστές: τους αριστοκράτες αλήτες και τους εκμεταλλευτές. Η
πολεμική μας κραυγή είναι: ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩ-
ΠΙΝΟΥ ΓΕΝΟΥΣ".
Τη τελευταία Κυριακή πρίν απο τη Πρωτομαγιά οργανώθηκε μια
τεράστια διαδήλωση για το οχτάωρο στην οποία πήραν μέρος πάνω
από 25.000 άτομα και μίλησαν οι Αναρχικοί Σπάις, Πάρσονς, Φή-
λντεν και Στσουώμπ. Η 1η Μαίου ήταν μέρα γενικής απεργίας και
διαδηλώσεων που πραγματοποιείθηκαν χωρίς συγκρούσεις, αφού οι
κρατιστές έμειναν άφωνοι μπροστά στη δύναμη και την αποφασι-
στικότητα των 40.000 εργατών που πήραν μέρος σ΄αυτές.Δυο μέρες
αργότερα η απεργία εξαπλώνεται παίρνοντας διαστάσεις γενικευ-
μένης εξέγερσης με 65.000 εργάτες να απέχουν απο τα κολαστήρια
της μισθωτής σκλαβιάς. Το ποτάμι κοντά στη ξυλεμπορική αγορά
είχε πλημμυρίσει απο σωρούς παρατημένης ξυλείας, ενώ ερχόταν
300 μαούνες γεμάτες φορτίο σε ένδειξη αλληλεγγύης. Τα μεγάλα
χυτήρια μετάλλων και οι μεταφορικοί σταθμοί μπλοκαρίστηκαν. Οι
οικοδομικές εργασίες που βρίσκονταν σε άνθηση εκείνη την εποχή
παρέλυσαν. Είχε έρθει πλέον η σειρά των ένοπλων συμμοριών του
κράτους να απαντήσουν δυναμικά προσπαθώντας να καταστείλουν
την εξέγερση. Στις 3 Μαίου πραγματοποιείται συγκέντρωση χιλι-
άδων εργατών στο εργοστάσιο Μακ Κόρμικ στο Σικάγο. Σε λίγο
καταφθάνουν ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις που καλούν τους απε-
ργούς να διαλυθούν ειρηνικά. Αντί αυτού ξεσπούν βίαιες συ-
γκρούσεις που έχουν ως αποτέλεσμα 4 νεκρούς και πάρα πολλούς

τραυματίες και απο τις δυο πλευρές. Αμέσως μετά η Αναρχική "εργατική εφημερίδα" δημοσιεύει άρθρο του Αύγουστου Σπάις που έλεγε:" **ΕΚΔΙΚΗΘΕΙΤΕ ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΑ ΟΠΛΑ. Τα αφεντικά** εξαπέλυσαν τα λαγωνικά τους -την αστυνομία- και δολοφόνησαν 4 απο τα αδέρφια μας γιατί όπως και σεις είχαν το κουράγιο να μην υπακούσουν στην ανώτατη θέληση των αφεντικών σας. Τους σκότωσαν για να αποδείξουν σε σας τους "ελεύθερους Αμερικάνους πολίτες" ότι πρέπει να είσαστε ικανοποιημένοι με οτιδήποτε αποφασίσουν να σας επιτρέψουν αλλιώς θα πεθάνεται. Αν είσαστε άνδρες, αν είσαστε τέκνα των πατεράδων σας που έχυσαν το αίμα τους για να σας ελευθερώσουν, τότε θα σηκώσετε το αναστημά σας, θα δείξετε τη δυναμή σας και θα καταστρέψετε εσείς το απαίσιο τέρας που θέλει να σας καταστρέψει. ΣΤΑ ΟΠΛΑ. ΣΑΣ ΚΑΛΟΥΜΕ ΣΤΑ ΟΠΛΑ".

Το ίδιο βράδυ μια δεύτερη προκήρυξη καλούσε σε μαζική συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τις δολοφονίες του κράτους στη παλιά αγορά της οδού Ράντολφ. Την επόμενη μέρα οι συγκρούσεις μεταξύ των εργατών και της αστυνομίας συνεχίστηκαν κυρίως στη νοτιοδυτική πλευρά της πόλης.Το ίδιο βράδυ πραγματοποιήται νέα συγκέντρωση στη πλατεία αγοράς με 3.000 και πλέον εργάτες να συμμετέχουν. Λίγο μετά μια δυνατή καταιγίδα υποχρέωσε τους περισσότερους διαδηλωτές να φύγουν,αφήνοντας πίσω τους 200 με 300 άτομα. Σε ελάχιστο χρόνο εμφανίστηκε ένα απόσπασμα από 180 πάνοπλους μπάτσους οι οποίοι κάλεσαν το κόσμο να διαλυθεί. Σε απάντηση κάποιος απο τους απεργούς πέταξε μια βόμβα στο σημείο που κάθονταν οι μπάτσοι σκοτώνοντας 7 απο αυτούς και τραυματίζοντας 66. Οι μπάτσοι άρχισαν να πυροβολούν αδιάκριτα κατά του πλήθους σκοτώνοντας αρκετούς και τραυματίζοντας πάνω απο 200.

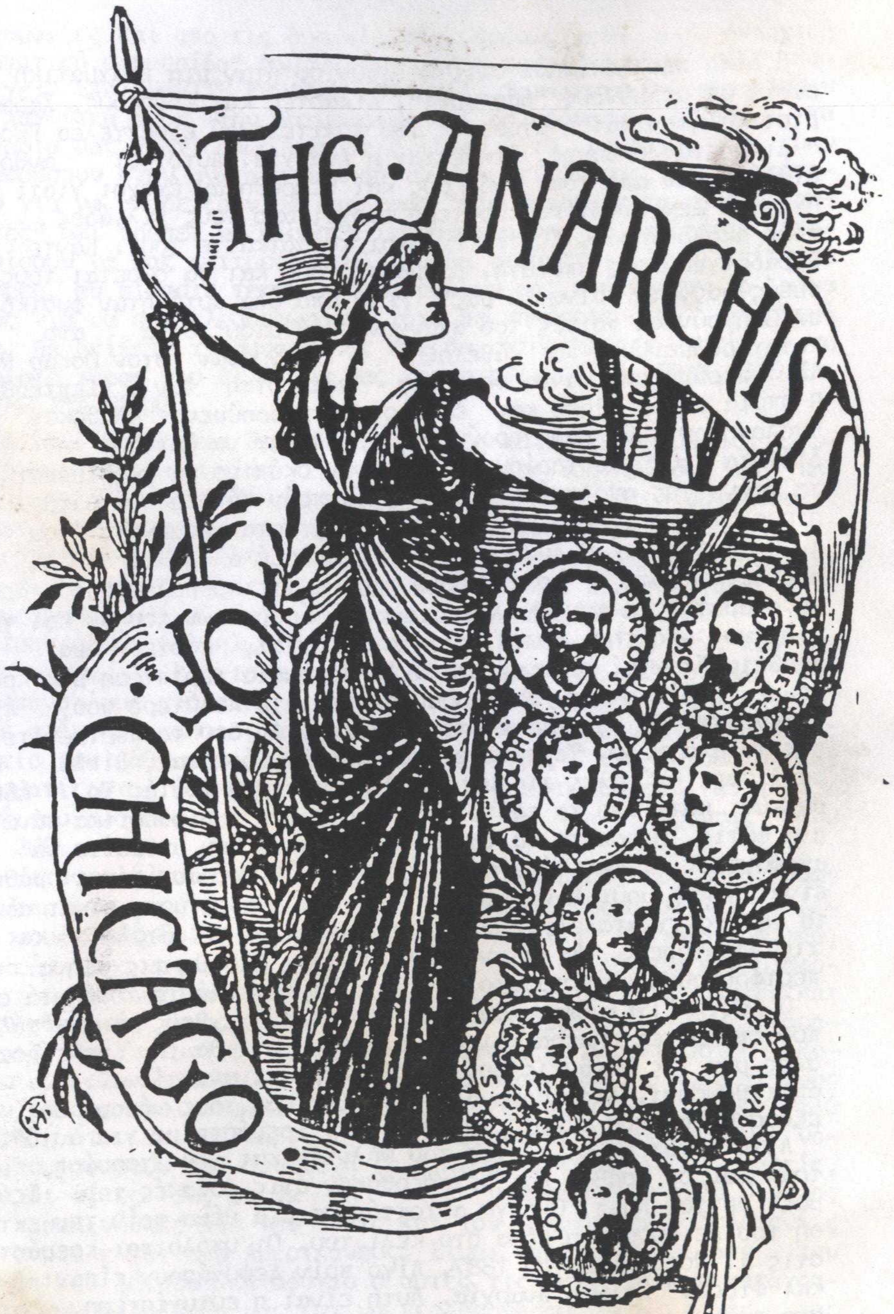
Η καταστολή που ακολούθησε τις επόμενες μέρες σε βάρος όσων συμμετείχαν στις συγκρούσεις ήταν ανελέητη. Μέσα σε λίγες μέρες συνελήφθησαν οι Αναρχικοί Σπάις, Φήλντεν, Στσούωμπ, Φίσερ, Ενγκελ, Λίγκ και άλλοι. Τώρα είχε έρθει η σειρά των κονδυλοφόρων του κράτους να συκοφαντήσουν τους Αναρχικούς αγωνιστές και τις πρακτικές τους. Οι τίτλοι των εφημερίδων ήταν χαρακτηριστικοί: αιμοδιψή τέρατα, αγκιτάτορες, κατασκευαστές βομβών κ.α. Τα δημοσιεύματα που ακολουθούσαν αυτούς τους τίτλους ήταν επίσης αποτρόπαια." Η δικαιοσύνη θα πρέπει να είναι πολύ αυστηρή όταν θα περιλάβει τους κρατούμενους Ανάρχικούς.Οι νόμοι που αφορούν την συνενοχή σε εγκλήματα είναι τόσο σαφείς, ώστε οι δίκες τους δε θα πρέπει να κρατήσουν πολύ.Ο όχλος που παρακινήθηκέ απο τον Σπάις και τον Φήλντεν σε δολοφονίες δεν αποτελείται απο Αμερικάνους. Είναι καθάρματα απο την Ευρώπη που ζήτησαν καταφύγιο σ'αυτές τις ακτές για να καταχραστούν την φιλοξενία μας και να περιφρονήσουν τις αρχές της χώρας μας".

Η δίκη που ξεκίνησε στις 21 Ιουνίου ήταν μια πραγματική παρωδία με στημένους "μάρτυρες", δικαστές και ενόρκους. Χαρακτηριστική ήταν και η αγόρευση του πολιτειακού εισαγγελέα Γκρίνελ " Δικάζεται ο νόμος, δικάζεται η Αναρχία. Αυτοί οι άνθρωποι διαλέχτηκαν απο τους ενόρκους και θεωρήθηκαν ένοχοι γιατί ήταν ηγέτες. Δεν είναι περισσότερο ένοχοι απο τους χιλιάδες που τους ακολούθησαν. Κύριοι ένορκοι καταδικάστε τους. Κάντε τους παράδειγμα πρός αποφυγή. Κρεμάστε τους και θα σώσεται τους θεσμούς μας, τη κοινωνία μας". Μετά απο όλα αυτά ήταν φυσικό να επιβληθούν οι ποινές του απανχονισμού στους επτά απο τους κατηγορούμενους και κάθειρξη 15 χρόνων στον Οσκαρ Νήμπ.

Η υπεράσπιση έκανε έφεση για νέα δίκη τον Σεπτέμβριο. η οποία απορρίφθηκε και έτσι οι κατηγορούμενοι κλήθηκαν να απολογηθούν. Οι κατηγορούμενοι αρνήθηκαν να δεχτούν την αρμοδιότητα του δικαστηρίου και έκριναν σκόπιμο να χρησιμοποιήσουν το χρόνο της απολογίας τους για να πούν κάποια πράγματα , όχι στους δικαστές, αλλά σε όλους τους καταπιεσμένους όπου κι αν βρίσκονταν. Ο Αύγουστος Σπάις μεταξύ άλλων είπε:" Αν σας περνάει η ιδέα στα σοβαρά πως με τις κρεμάλες σας μπορείτε να σταματήσετε τον αγώνα εκατομμυρίων εργατών που αν και γονατισμένοι απο την καταπίεση εξεγείρονται, είστε μα την αλήθεια "φτωχοί τω πνεύματι". Σε παρόμοια περίπτωση μας κρεμάτε με το δίκιο σας. Έπειτα αυτό είναι το καλύτερο που έχετε να κάνετε. Μα να περιμένετε το τέλος. Αν δεν το περιμένετε εγώ σας το αναγγέλω. Τεντώνετε ένα σκοινί. Γύρω σας, δίπλα σας, πάνω σας, απ΄ όλες τις μεριές θεριεύει μια φωτιά. Το έδαφος σαλεύει κάτω απο τα πόδια σας. Βαδίζεται κυριολεκτικά πάνω σε μια φωτιά. Μπορείτε να την αγνοείτε αλλά δεν μπορείτε να την αποφύγετε.... Και τώρα οι ιδέες που εδώ υπερασπίζομαι μάθετε, είναι δικές μου. Είναι κομμάτι απο τον εαυτό μου, είναι αδύνατο να τις εγκαταλείψω. Δεν είναι ρούχο να τις βγάλεις και να τις παρατήσεις. Μα κι αν μπορούσα πάλι δεν θα τις άφηνα. Σας περιφρονούμε μπροστά στο θάνατο. Εμπρός καλέστε το δημιό σας".

Ο Λουίς Λίγκ: Επαναλαμβάνω ότι είμαι εχθρός της "τάξης " που επικρατεί σήμερα και επαναλαμβάνω ότι θα την πολεμήσω με όλες μου τις δυνάμεις όσο μπορώ ακόμα κι ανασαίνω...... Σας απαιχθάνομαι. Απαιχθάνομαι τη "τάξη" σας,τους νόμους σας, την εξουσία σας που στηρίζεται στη βία. Κρεμάστε με για αυτό".

Λίγο αργότερα οι ποινές του Φήλντεν και του Στσούωμπ μετατράπηκαν σε ισόβια και μεταφέρθηκαν στις φυλακές του Τζόλιετ μαζί με τον Νήμπ. Ο Λίγκ αυτοκτόνησε μια μέρα πρίν την εκτελεσή του με δυναμίτη μέσα στο κελί του. Οι υπόλοιποι κρεμάστηκαν στις 11 Νοεμβρίου του 1887. Λίγο πρίν ξεψυχήσουν είπαν: Ενγκελ και Φίσερ:" Ζήτω η Αναρχία. Αυτή είναι η ευτυχέστερη στιγμή στη ζωή μου." Αυγουστος Σπάις:" Θα έρθει μια εποχή που η σιωπή θα είναι πιό ισχυρή απο τις φωνές που στραγγαλίζετε σήμερα......"

Τα γεγονότα της Καλαμάτας

Η Καλαμάτα το 1934 ήταν σημαντικό λιμάνι εκφορτώσεως σταριού για τις ανάγκες μεγάλου μέρους της Πελοποννήσου. Υπήρχαν οι μεγάλοι αλευρόμυλοι «Ευαγγελίστρια», ιδιοκτησίας Πάστρα-Τραβασάρα, για την αλευροποίηση του σταριού. Οι βιομήχανοι από καιρό είχαν αποφασίσει να φέρουν απορροφητικό μηχάνημα για την εκφόρτωση του σταριού. Μέχρι τότε τους είχαν εμποδίσει τα σωματεία, αλλά και άλλοι παράγοντες της περιοχής, που προέβλεπαν ότι ξαφνικά, μ' αυτόν τον τρόπο, εκατοντάδες εργάτες θα έμεναν άνεργοι, σε μια εποχή μάλιστα μεγάλης ανεργίας και δυστυχίας.

Το υπουργείο Εθνικής Οικονομίας είχε αποφασίσει να προσλαμβάνονται, κατά προτίμηση, λιμενεργάτες-φορτοεκφορτωτές που έμεναν άνεργοι, όταν υπήρχε ανάγκη δουλειάς στο λιμάνι. Επίσης, να παίρνουν 6 δραχμές για κάθε εκφορτωνόμενο τόνο σταριού. Οι λιμενεργάτες-φορτοεκφορτωτές αρνήθηκαν μια τέτοια λύση.

Οι αλευροβιομήχανοι όμως επέμεναν. Κι εκείνη την ημέρα, Τρίτη 8 Μαΐου 1934, αποφάσισαν να αρχίσουν. Εν τω μεταξύ ειδοποίησαν τη χωροφυλακή και το στρατό. Εφοδιάστηκαν με άδεια των κρατικών αρχών και θα λειτουργούσαν τον απορροφητήρα (σιλό) το πρωί στο πλοίο «Λίμνη».

Οι εργάτες πληροφορήθηκαν την απόφαση. Τότε απευθύνθηκαν στον υπουργό Εθνικής Οικονομίας Πεσματζόγλου, αλλά η απάντηση ήταν αρνητική. Έτσι αποφάσισαν να απεργήσουν την ίδια μέρα. Φυλάνε τους μύλους «Ευαγγελίστρια».

Η χωροφυλακή, ο στρατός, το ναυτικό τέθηκαν σε επιφυλακή. Περίπολοι γυρίζουν όλη την πόλη από πολύ πρωί. Στη παραλία στήθηκε πολυβόλο του στρατού και πάνω στο πλοίο τοποθετήθηκαν ένοπλοι φρουροί. Οι απεργοί συγκεντρώθηκαν από την προηγούμενη το βράδυ. Εξέλεξαν απεργιακές φρουρές και ξενύχτισαν περιμένοντας το ξεφόρτωμα. Το πλοίο «Λίμνη» πλησιάζει την προκυμαία για να είναι έτοιμο για τη ρουφήχτρα που άρχισε να δουλεύει στις 8 το πρωί.

Όλοι οι μυλεργάτες, λιμενεργάτες, φορτοεκφορτωτές, συγκεντρώθηκαν στο λιμάνι από τις 6 το πρωί για να εμποδίσουν την εκφόρτωση. Ο νομάρχης τους απειλεί. Στις 8 που αρχίζει η απορρόφηση 15 εργάτες μπαίνουν σε μια βάρκα που οδηγεί δεμένη μια μαούνα με περίπου 50 εργάτες επάνω. Πλησιάζουν προς το καράβι. Στα μισά της απόστασης τούς χτύπησαν. Ο λοχαγός Παναγόπουλος τους πολυβολεί. Βάλλονται από πλοίο και παραλία. Σκοτώθηκαν δύο και τραυματίστηκαν δύο στη μαούνα. Οι απεργοί αμύνονται. Η σύγκρουση στην προκυμαία κράτησε περίπου 20 λεπτά και ήταν τρομερή. Βαράνε τους απεργούς με ό,τι μπορούν και αυτοί προσπαθούν να αμυνθούν. Σκοτώνονται δύο και πολλοί τραυματίζονται.

«Είναι λοιπόν αυτονόητο ότι ο αγώνας του προλεταριάτου ενάντια στην μπουρζουαρία πρέπει να έχει βίαιο χαρακτήρα, ότι οι διαμάχες που αφορούν τις διάφορες μισθολογικές αυξήσεις δεν μπορούν να οδηγήσουν στον τελικό στόχο. Σε αυτές τις συνθήκες υπάρχει μόνο μια λύση, Η ΒΙΑ. Η αγκιτάτσια για οργάνωση για οργανώσεις με σκοπό την εξέγερση, στην περίπτωση βέβαια που οι εργάτες θα πετάξουν τις αλυσίδες τους».

(Πλατφόρμα της «Μαύρης Διεθνούς» που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Συναγερμός», που εκδιδόταν από τον αναρχικό Πάρσον στο Σικάγο)

ΤΙΜΗ
ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ

Οι αγώνες της κοινωνίας για την απελευθέρωσή της ήταν και είναι πάντα ΠΟΛΥΜΟΡΦΟΙ και ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΙ, προβάλοντας την επαναστατική απελευθερωτική ΒΙΑ, απέναντι στους μηχανισμούς καθυπόταξης και τυρρανίας.

Ο Χρήστος Τσουτσουβής δεν έκανε μια πρωτόγνωρη ιστορικά, επιλογή στον αντικρατικό του αγώνα. Η επιλογή της ένοπλης πάλης, έχει μια σαφή ιστορική παράδοση μέσα στους επαναστατικούς κοινωνικούς αγώνες για την ανατροπή κράτους και κεφαλαίου. Χιλιάδες άνθρωποι πρίν τον Τσουτσουβή, δεν δίστασαν να σηκώσουν τα όπλα ενάντια στους κυρίαρχους (Μάχνο,Εμίλ Ανρύ,Ασκάσο,Ντουρρούτι και άλλοι). Ο Τσουτσουβής δεν ήρθε απο το μηδέν. Ηρθε σαν συνεχιστής της ιστορικής παράδοσης και συνείδησης της ένοπλης πάλης, που στην Ελλάδα, ξεκινά απο τα 1898, όταν ο αναρχικός τσαγκάρης Δημήτρης Μάτσαλης δολοφόνησε τον τραπεζίτη Φραγκόπουλο στην Πάτρα.

Αυτή τη βαθιά παράδοση του ένοπλου αγώνα (ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ), το κράτος προσπάθησε και προσπαθεί να κατασυκοφαντήσει, ακριβώς γιατί στρέφεται εναντίον του, με συγκεκριμένο στόχο την ΑΝΑΤΡΟΠΗ του.

Ο Χρήστος Τσουτσουβής, σαν μέλος της αγωνιζόμενης κοινωνίας, μαχόταν για τον μεγάλο σκοπό, της ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ, μη περιοριζόμενος στην ένοπλη πάλη, για την οποία και δολοφονήθηκε, συμμετείχε σε διάφορους αγώνες εργαζομένων και κοινωνικές μάχες.

Πάνω στο πτώμα του Τσουτσουβή, μετά την συμπλοκή

του Γκύζη το 1985, το κράτος επιχείρησε να λασπολογήσει τους κοινωνικούς αγώνες και αγωνιστές.

Ομως αυτοί οι αγώνες της κοινωνίας για την απελευθέρωσή της, δεν μπορούν, ούτε ν'ανακοπούν, ούτε να διαστρεβλωθούν. Ακριβώς γιατί πηγάζουν μέσα απο την αναγκαιότητα για την ανάδειξη της αληθινής ανθρώπινης αξιοπρέπειας, που δεν επιδέχεται ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ.

Για μας τους Αναρχικούς, μέσα στον κοινωνικό αγώνα όλες οι πρακτικές έχουν την ίδια βαρύτητα.Απο την προκήρυξη ως το όπλο, στην κατεύθυνση πάντα της εξεγερτικής άποψης, η ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΓΩΝΑ, ΣΥΝΤΕΛΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Ο ένοπλος αγώνας είναι μία απο τις μεθόδους που η αγωνιζόμενη κοινωνία χρησιμοποιεί, όπως και κάθε άλλη μέθοδο, στη βάση της πολυμορφίας των κοινωνικών αγώνων, οι οποίοι θα οδηγήσουν στην απελευθέρωση του ανθρώπινου γένους.

"Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΤΟ ΛΟΓΟ, ΜΕ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΤΟ ΣΤΙΛΕΤΟ, ΜΕ ΤΟ ΝΤΟΥΦΕΚΙ, ΜΕ ΤΟΝ ΔΥΝΑΜΙΤΗ, ΟΤΙ ΔΕΝ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ, ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΜΑΣ

(Π.ΚΡΟΠΟΤΚΙΝ)

1968 : Μερες Μαγιου
ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΜΑΗΣ
το μυνημα των οδοφραγματων

Υπαρχουν χρονιες που σημαδευονται απο γεγονοτα τα οποια αποτελουν σημειο -σταθμο στην ιστορια της ανθρωποτητας...Κορυφαιο γεγονος του 1968 ηταν η εκρηξη του Γαλλικου Μαη ...Μητρα της εξεγερσης αναδειχθηκε , για μια ακομη φορα στην ιστορια του το Παρισι ..η πολη του φωτος και της φωτιας ....της διανοησης και των....οδοφραγματων!!!

Μια μικρη συμβολη στη μνημη αποτελει το παρακατω αφιερωμα που...δεν ειναι παρα ενα χρονικο της σημαντικοτερης αντι-εξουσιαστικης εξεγερσης της ιστοριας!!!

<u>1 Μάη Τετάρτη</u>

Η εργατική πρωτομαγιά γιορτάζεται με πορεία της CGT (εργατική συνομοσπονδία ύπο αριστερή επιρροή) και του Γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος , χωρίς επεισόδια .

<u>2 Μάη Πέμπτη</u>

Η κριτική των μεθόδων διδασκαλίας , του περιεχομένου των σπουδών όπως και της πανεπιστημιακής οργάνωσης [redacted] οξύνεται στη Ναντέρ , στη διήμερη αντιμιλιταριστική εκστρατεία που οργανώθηκε από το κίνημα "22 Μάρτη".

<u>3 Μάη Παρασκευή</u>

Ύστερα από αίτηση του πρύτανη της Σορβώνης , Ζαν Ρος , η αστυνομία εκκενώνει τους χώρους του Πανεπιστημίου . Σημειώνονται οι πρώτες συγκρούσεις φοιτητών με αστυνομικούς .

6 Μάη Δευτέρα

Το κλείσιμο των πανεπιστημιακών σχολών κατεβάζει στους δρόμους 40.000 φοιτητές. Η αστυνομία αριθμεί 20.000. Στο "Καρτιέ Λατέν" υψώνονται οδοφράγματα. Ξεσπάνε βίαιες συγκρούσεις με 945 τραυματίες, – απο τους οποίους 500 αστυνομικοί –, και 422 συλλήψεις.

7 Μάη Τρίτη

30.000 φοιτητές πραγματοποιούν μεγάλη πορεία στο Παρίσι. Τραγουδούν και υψώνουν κόκκινες και μαύρες σημαίες στο μνημείο του "άγνωστου στρατιώτη". Σημειώνονται μικρής έκτασης επεισόδια.

8 Μάη Τετάρτη

Οι αναρχικοί εκδίδουν την εφημερίδα "Δράση", 25.000 φοιτητές κάνουν πορεία και στη Λυόν και τη Ντιζόν οι εργάτες ενώνονται με τους φοιτητές. Η εξέγερση εξαπλώνεται σε όλη τη Γαλλία.

10 Μαη Παρασκευη

Στο Παρισι υψωνονται οδοφραγματα που ξεπερνουν τα 3 μετρα. Στις 2.15 τη νυχτα τα C.R.S. (Γαλλικα ΜΑΤ) επιτιθενται με σφοδροτητα...

11 Μαη Σαββατο

Οι δυο εργατικες ομοσπονδιες, C.G.T. και C.F.D.T., και η ομοσπονδια των εκπαιδευτων ολων των βαθμιδων, κυρησουν γενικη απεργια Δευτερα 13 Μαη.

13 Μαη Δευτερα

80.000 φοιτητες και συνδικαλιστες διαδηλωνουν στη Ντανφερ – Ροσερο. Σημειωνονται βιαια επεισοδια.

14 Μαη Τριτη

Η Σορβονη κυρησσεται ανεξαρτητη κομμουνα και η Ναντερ αυτονομη. Στη Ναντ 2.000 εργατες καταλαμβανουν τις εγκαταστασεις του εργοστασιου τους και κρατανε ομηρο το διευθυντη τους..!!

15 Μαη Τεταρτη

2.500 φοιτητες καταλαμβανουν το Οντεον. Μαθητες κανουν καταληψη στα σχολεια τους. Το νοσοκομειο του Αγιου Αντωνιου στο Παρισι διακυρησσει την αυτονομια του και σπαει το πανισχυρο ιεραρχικο διοικητικο συμβουλιο.

16 Μαη Πεμπτη

Η απεργια εξαπλωνεται στα εργοστασια της Ρενω οπου κυματιζουν μαυρες και κοκκινες σημαιες. Η εξεγερση εξαπλωνεται...στο Μετρο, ηλεκτρικο, σιδηροδρομικους σταθμους.!!!..Η οικονομικη παραλυση γενικευεται. Οι φοιτητες και νεαροι εργατες συγκρουονται για μια ακομη φορα. Μπαινουν και.... αγροτες στην απεργια.

20 Μαη Δευτερα

Οι εργαζομενοι στο Γαλλικο Οργανισμο Ραδιοφωνου και Τηλεορασης ανακοινωνουν οτι τα προγραμματα θα ειναι στο εξης αντικειμενικα..

21 Μαη Τριτη

Το φραγκο κλονιζεται, στο Παρισι δεν λειτουργει τιποτα.. Σε ολοκληρη τη χωρα οι απεργοι υπολογιζονται σε 8–10 εκατομμυρια!!

23 Μαη Πεμπτη

Οι συγγραφεις καταλαμβανουν τα γραφεια της Εταιρειας Γραμματων και Τεχνων .

24 Μαη Παρασκευη

Στη Λυον η εξεγερση ειναι μεγαλη . Ο πρωτος νεκρος!! Στο Παρισι ξεσπουν επεισοδια , 446 τραυματιες 795 συλ–ληψεις..

30 Μαη Πεμπτη

Παραιτειται ο υπουργος Παιδειας ...Διαλυεται η Βουλη και προκυρησσσονται εκλογες τον Ιουνιο..Ξεσπουν και παλι επεισοδια!!

31 Μαη Παρασκευη

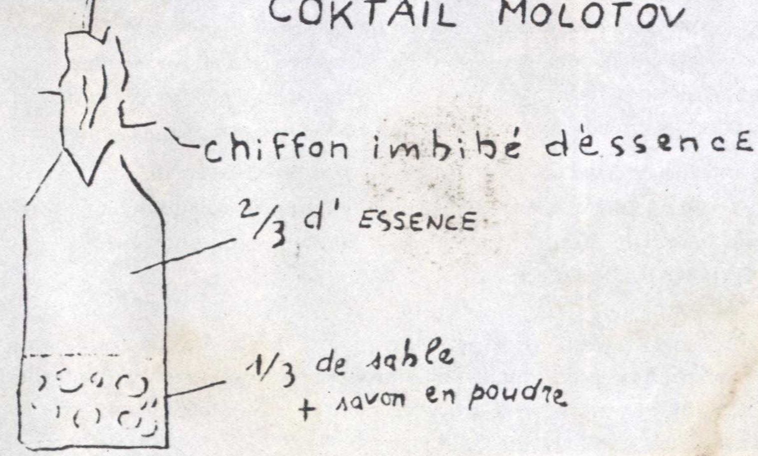
Η ομαλοτητα αρχιζει να αποκατασταται . Τον ιδιο μηνα Ιταλοι φοιτητες καταλαμβανουν το πανεπιστημιο τους .Η Ελλαδα αναστεναζει κατω απο την αρβυλα της χουντας !!

Αυτος ειναι ο Γαλλικος Μαης ετσι οπως τον ειδαμε εμεις Μαθαμε οτι μεσα απο τα οδοφραγματα μπορεις να κερδισεις αλλα και να χασεις ......

COMMENT FAIRE UN COKTAIL MOLOTOV

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ...

Μερικά καθάρματα σήκωσαν χέρι πάνω στους αδύνατους... Μερικά καθάρματα κυνήγησαν τους ήδη κυνηγημένους... Οι δράστες αυτού του αίσχους θα χαίρονται για τα ρατσιστικά κατορθώματά τους... Αλλά ας βιαστούν –γιατί γρήγορα, στο Κριεκούκι όπως και παντού, θα βρουν μπροστά τους την απάντηση που αξίζει στις πράξεις τους.

Όμως οι υπόλοιποι τι κάνετε; Πίσω από τις φραστικές καταδίκες του ρατσισμού τι σκέφτεστε; Μήπως ότι «ναι, μεν, αλλά», «οι Αλβανοί είναι πρόβλημα» κ.λπ., κ.λπ.; Κάτι τέτοιο;

Θα σας πούμε λοιπόν έξω από τα δόντια μερικές αλήθειες για αυτούς, για τους Αλβανούς μετανάστες εργάτες (Μερικές αλήθειες που ισχύουν για όλους τους μετανάστες, «νόμιμους» ή «παράνομους», ανεξάρτητα από εθνικότητα, φυλή ή θρησκεία).

Για μερικά εκατομμύρια αγνοούμένους, από τον υπόλοιπο κόσμο, πρόκειται. Για μερικά εκατομμύρια κρατούμενους, μέχρι πρόσφατα, σε ένα κράτος που τους εγγυόταν μια περήφανη φτώχια. Για μερικά εκατομμύρια δραπέτες προς τους καπιταλιστικούς «παραδείσους» της περιοχής τους: Ελλάδα και Ιταλία.

Δραπέτες; Δηλαδή ελεύθεροι; Τρόπος του λέγειν. Γιατί αυτοί οι μετανάστες είναι απαραίτητοι για να στηθεί το «ελληνικό οικονομικό θαύμα» –όπως ανάλογα οι Έλληνες, οι Γιουγκοσλάβοι και οι Τούρκοι εργάτες ήταν απαραίτητοι πριν τριάντα ή σαράντα χρόνια, για να φτιαχτεί το «γερμανικό οικονομικό θαύμα». Το ξέρετε άλλωστε καλά: αυτοί οι μετανάστες εργάτες είναι σαν δούλοι...

Λοιπόν αυτοί οι φτηνοί, αυτοί οι «σχεδόν τζάμπα» εργάτες, αυτοί οι μετανάστες εργάτες **είναι αναγκασμένοι** να δουλέψουν ή να κλέψουν για ένα κομμάτι ψωμί. Αλλά δεν φτάνει αυτό.

Είναι αναγκασμένοι, για να επιβιώσουν, **να «ξεχάσουν» οποιαδήποτε αξιοπρέπειά τους.** Τους αναγκάζει το φιλύποπτο βλέμμα των κάθε φορά «ντόπιων» –τους αναγκάζει και η γεμάτη ελεημοσύνη ματιά τους. Τους αναγκάζουν τα αφεντικά που τους κοιτάζουν στα μπράτσα και στα δόντια σαν άλογα –τους αναγκάζει και ο πιτσιρικάς στο δρόμο που (δασκαλεμένος από το σπίτι του) θα τους περιπαίξει, σαν ζώα. Τους αναγκάζει το περιφρονητικό βλέμμα της ντόπιας δεσποινίδας, τους αναγκάζει και η επίγνωση πως οι δικές τους γυναίκες θα γίνουν πουτάνες για να περάσουν κάποια σύνορα. Τους αναγκάζει το ξάπλωμα σε βρώμικα στρώματα, μέσα ή έξω από παράγκες και ανήλιαγα υπόγεια. Τους αναγκάζει ο ανελέητος χωροφύλακας που παραμονεύει, τους αναγκάζει ο ρουφιάνος, που τους υποχρεώνει να κρύβονται. Τους αναγκάζει η πολυήμερη πεζοπορεία «ως τον παράδεισο» –κι ο νταβατζής που παίρνει μίζα για «να τους βρει δουλειά». Τους αναγκάζει η απειλή της αρρώστιας ή του ατυχήματος. Τους αναγκάζουν οι φιλικές κουβέντες που λείπουν και οι εχθρικές χειρονομίες που περισσεύουν. Τους αναγκάζει τέλος ο πλούτος που βλέπουν γύρω τους να αυξάνει, από την δουλειά τους, και η φτώχεια μέσα τους, που μεγαλώνει αντί να μικραίνει.

Με λίγα λόγια: αυτοί οι εργάτες που φτάχνουν το οικονομικό σας θαύμα, είναι αναγκασμένοι να ντρέπονται. Τους αναγκάζετε εσείς, με χίλιους δυο τρόπους, έμμεσα ή άμεσα...

ΑΛΛΑ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΔΕΝ «ΦΤΑΙΝΕ» ΑΥΤΟΙ !!!

Μετά από όλα αυτά λοιπόν, στριμωγμένοι στον πάτο του βαρελιού της εκμετάλλευσης, με κουρελιασμένη κάθε αξιοπρέπεια, μετέωροι στην κόλαση του καπιταλιστικού «παραδείσου», υποτίθεται πως αυτοί οι μετανάστες εργάτες θα έπρεπε να είναι άγγελοι, για να μην είναι «πρόβλημα» –έτσι δεν λέτε; Μα μήπως εσείς, οι ιδιοκτήτες αυτού του «παραδείσου», μήπως η κοινωνία σας που τους κοιτάει από ψηλά κρατώντας την μύτη της, είναι αγγελική; Ή μήπως αν αυτοί οι μετανάστες εργάτες ήταν «άγγελοι», θα τους κάνατε γαμπρούς και κληρονόμους σας, βουλευτές και κυβερνήτες σας; Όχι βέβαια! Αρκετοί διάολοι υπάρχουν σ' αυτά τα πόστα. Οι «άγγελοι» της δουλίας είναι χρήσιμοι μονάχα για να δουλεύουν... για να γυαλίζουν με προσήλωση το χορτάτο ύφος του μικροαστισμού...

Αλλά τότε δεν είναι οι μετανάστες το «πρόβλημα». Ούτε κι εκείνοι ανάμεσά τους που (με ή χωρίς στοιχεία) κατηγορούνται για το ένα ή το άλλο. Γιατί κι αυτοί ακόμα είναι χίλιες φορές λιγότερο κλέφτες από τους εργοδότες τους· χίλιες φορές λιγότερο επιθετικοί από εκείνους που τους περιβάλλουν· χίλιες φορές λιγότερο επικίνδυνοι από αυτούς που μας κυβερνούν και αποφασίζουν για την «τύχη» μας, όπως και για την δική τους.

Και μέσα στην απομόνωση της ξενιτιάς τους, είναι χίλιες φορές πιο ανθρώπινοι και πιο δίκαιοι από εκείνους που κάθονται και μετράνε κάθε τους κίνηση καθώς ρεύονται πακέτα Ντελόρ.

ΧΩΡΙΣ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΕΣ: Ο ρατσισμός δεν αρχίζει από την βία. Εκεί τελειώνει. Ο ρατσισμός αρχίζει από το «αυτοί είναι το πρόβλημα». Αρχίζει από την περιφρόνηση. Αρχίζει από την ηλίθια γενίκευση, όπου ο καθένας θεωρείται είδωλο ενός έθνους, μιας φυλής, μιας θρησκείας και γι' αυτό ένοχος.

Κι όταν αρχίζει ο ρατσισμός, φουντώνει σαν πανούκλα κτυπώντας την συνείδηση και την αξιοπρέπεια της κοινωνίας, κάθε κοινωνίας που «περιβάλλει» τους μετανάστες εργάτες. Όμως δεν είναι αυτοί το πρόβλημα. **Το πρόβλημα είναι ο ρατσισμός.**

Κι αυτός είναι ένας πολύ σοβαρός λόγος για να πούμε σήμερα πως είμαστε όλοι Αλβανοί,

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΡΓΑΤΕΣ.

9 ἡ ὥρα τό πρωί: Ἡ ἀστυνομία κατέχει τά ὁδοφράγματα τοῦ Καρτιέ Λατέν

ΜΑΗΣ 1968